

[Forsvarsministeren]

8. oktober 1982. Rapporten er i sin helhed klassificeret og derfor ikke offentliggjort, men rapportens sammenfatning og konklusioner blev i september 1983 sendt til nævnte avis.

I forbindelse med en generel beskrivelse af en missilmotor og dens virkemåde konstaterer udvalget, at den elektriske affyringsimpuls (til motoren) er sammenkoblet med et stort og kompliceret elektrisk kredsløb, hvor fejl ikke er usandsynlige. Udvalget anfører videre, at en fuldstændig fejlanalyse ville være ønskelig, men at den er særdeles tidkrævende, og at den derfor kun er delvis gennemført (af udvalget). Den angivne formulering om fejl, der »ikke er usandsynlige«, anvendes, fordi det ikke, uanset alle bestræbelser og trufne foranstaltninger, er muligt at tale om begreber som 100 pct. sikkerhed eller 0 pct. risiko for utilsigtede hændelser.

Udvalget udarbejdede herefter en metode for (koncept om) ultimativ sikkerhed, som yderligere skal forbedre sikkerheden mod utilsigtet affyring af missiler. For Harpoonsystemet var dette gennemført ved udgangen af 1982 ved fjernelse af tændkablerne. For øvrige missilsystemer er koncepten ligeledes opfyldt.

Såfremt udvalget var nået frem til, at der skulle eksistere fejl og mangler ved forsvarets missilsystemer som antydnet i artiklen og det stillede spørgsmål, ville dette naturligvis fremgå af rapportens sammenfatning og konklusioner. Det er ikke tilfældet.

Rapportens indledning, sammenfatning og konklusioner vil blive sendt til folketingets forsvarsudvalg.

Sammenfattende gælder for alle forsvarets missilsystemer, at risikoen for en utilsigtet affyring er på et absolut minimum. Jeg finder derfor ikke grundlag for at foretage mig videre i sagen.

Spm. nr. S 581

Til *socialministeren* (24/1 85) af:

Carsten Andersen (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvilke kommuner der har praksis for at meddele politiet navne på klienter, som politiet blot har udtrykt ønske om at komme i kontakt med?«

Begrundelse

Ved besvarelse af spørgsmål nr. S 222 den 14. november 1984 henviste ministeren til sit kendskab til almindelig praksis på området.

Svar (5/2 85):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Socialministeriet er ikke i besiddelse af oplysninger om de enkelte kommuners praksis på dette område og har derfor rettet henvendelse til Kommunernes Landsforening om spørgsmålet. Kommunernes Landsforening har hertil oplyst, at landsforeningen ikke er bekendt med, hvornår kommuner meddeler politiet navne på klienter, som politiet ønsker at komme i kontakt med, og at det ikke har været muligt for landsforeningen at fremskaffe de ønskede oplysninger inden for den tid, der har været til at besvare spørgsmålet.

Spm. nr. S 582

Til *socialministeren* (24/1 85) af:

Carsten Andersen (SF):

»Vil ministeren give konkrete eksempler på domspraksis, der ændrer på højesterets kendelse af 20. juni 1978 i spørgsmålet om den principielle pligt for medarbejderne i socialforvaltningerne til at udvise en særlig tavshedspligt, når det gælder følsomme oplysninger?«

Begrundelse

I sin besvarelse af spørgsmål nr. S 222 den 14. november 1984 gav ministeren tilsagn om at ville komme med eksempler på en ændret domspraksis.

Svar (5/2 85):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Justitsministeren har over for mig oplyst, at man hverken i justitsministeriet eller i rigsadvokaturen er bekendt med retsafgørelser, der er afsagt efter højesterets kendelse af 20. juni 1978 vedrørende spørgsmålet om adgangen for ansatte i socialforvaltningerne til at videregive fortrolige oplysninger til en anden myndighed.

Jeg kan nævne, at der har været en tidligere afsagt dom fra østre landsret, der er gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1975, side 306,